

at man ikke vel kan være tjent med dem længere. Jeg har ofte personlig følt, hvor besværligt det var at komme til disse Egne, men det betyder i Virkeligheden intet sammenlignet med, hvad det betyder for de Mennesker, der skal leve derude Aar efter Aar og Dag efter Dag og arbejde under disse meget vanskelige Forhold. Deres Landbrugsprodukter skal jo afsættes; og jeg skal minde om, at der paa disse Strækninger, hvor der er Tale om, at Skive—Skern-Banen skal gaa, findes, som det ogsaa er sagt tidligere, meget betydelige Mosearealer, hvor Tørveværdien i sin Tid blev opgjort til 50 Mill. Kr., og den kan nu sikkert sættes betydeligt højere. Denne Værdi kan imidlertid ikke uddrages, saa længe Omsætningsforholdene forbliver, som de er. Og nu maa man vel huske paa, at Beboerne skal svare deres Skatter og Afgifter lige saavel som andre Medlemmer af vort Samfund — ja, det ser næsten ud til, som berørt af en tidligere Taler, at de i visse Tilfælde endda skal svare forholdsvis noget mere end andre. Men i alt Fald er Skatter og Afgifter stigende der lige saavel som andre Steder, og for at kunne faa det til at svare sig, gaa rundt i det hele taget, er det nødvendigt, at ogsaa Indtægterne stiger, og det er det, der arbejdes paa. Men det kan man ikke naa saa fuldt, som man gerne vilde, saa længe Omsætnings- og Afsætningsforholdene er saa daarlige, som Tilfældet er. Jeg skal kun minde om, at de to Byer Haderup og Videbæk ligger ca. 3 Mil fra Station eller Handelsplads; det er virkelig Afstande, som ingen kan være tjent med i de Tider, vi nu lever i. Jeg tror ogsaa, at den højtærede Minister har haft Forstaaelsen heraf, og jeg er for saa vidt taknemmelig for, at den højtærede Minister har tænkt paa disse Egne og fremsat Lovforslag om at afhjælpe Forholdene. Jeg er derimod ikke saa ganske tilfreds med Lovforslagets Form; det vil jeg imidlertid senere komme tilbage til. Jeg er ganske overbevist om, at vi alle her i Tinget kan være enige om, at der hersker meget stor Trang derude til en Jernbane. Jeg er vis paa, at ikke en eneste vil sige, at denne Trang er ikke til Stede. Men i saa Fald er det ogsaa min Opfattelse, at det er Lovgivningsmagtens Pligt at være lydhør overfor de berettigede Krav, som maatte fremkomme fra Beboerne i de Egne. Jeg føler mig da ogsaa overbevist om, at man gerne vil være det. Men medens vel nok alle er enige om, at der er stor Trang til Stede, og man gerne vil afhjælpe en

saadan Trang, kan der jo neppe ventes at være saa stor Enighed om, paa hvilken Maade dette skal ske. Det vil med andre Ord sige, at man maaske er enig om, at Beboerne bør hjælpes, men ikke om, hvilken Retning de Baner, der er Tale om, skal have.

Jeg skal nu ikke fordybe mig meget i Retningssspørgsmaalet, idet jeg gaar ud fra, at det kommende Udvalg meget nøje vil undersøge dette; men jeg kan dog ikke undlade at gøre et Par Bemærkninger derom, og der kan vel heller ikke være noget i Vejen for at drøfte Spørgsmaalet lidt. Jeg vil dog samtidig sige, at jeg haaber ikke, en eventuel Uenighed om Retningen af disse Baner skal forhindre, at Banerne blev bygget, thi det kan Beboerne af de paagældende Egne ikke være tjente med. Jeg føler mig ikke overbevist om, at den højtærede Minister i sit Lovforslag just har fundet den heldigste Løsning med Hensyn til dette Banespørgsmaal, og jeg maa her minde om, at naar man skal anlægge nye Jernbaner, er der flere Ting at tage i Betragtning, blandt andet dette: Hvorledes afhjælpes den lokale Banetrang bedst, og hvorledes virker det paa-tænkte Baneanlæg bedst ind i de bestaaende Jernbaneanlæg med Hensyn til den gennemgaaende Trafik? De to Ting spiller en meget stor Rolle, og jeg synes ikke, at Lovforslaget byder det bedste i nogen af de to Henseender. Her er Tale om Anlægget af 13—14 Mil Jernbane, og det gælder om at faa dette udført paa en saadan Maade og paa saadanne Steder, at Trangen afhjælpes saa godt som i det hele taget muligt. Jeg maa her indskyde den Bemærkning, at det vilde være heldigt, at der ved Forhandlingerne om Jernbaneanlæg var op-hængt et Kort, saaledes at Sagen ogsaa blev forstaaelig for de Medlemmer, der ikke er lokalkendte, det vilde i høj Grad støtte Forstaaelsen. Jeg skal ganske kort og løst nævne, at man f. Eks. kunde tænke sig disse 13—14 Mil Bane anlagt paa den Maade, at der anlagedes en Bane i lige Linie sydpaa fra Skive gennem de bane-trængende Egne til Herning, idet en saadan Bane, hvad man let vil kunne overbevise sig om ved at se paa Kortet, ikke alene vilde afhjælpe Trangen, men vilde have en væsentlig Betydning for den gennemgaaende Trafik. Endvidere kunde man tænke sig Banen bygget fra Skern til Vildbjerg og endelig det paatænkte Stykke fra Ørnhøj til Aulum ført fra Ørnhøj til Holstebro. Jeg tror, at paa den Maade vilde